

Fremsat den 14. marts 2012 af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring

(Forældelse af krav på erstatning for erhvervssygdom og mulighed for at udstede administrative bødeforelæg m.v.)

§ 1

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 610 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 4, indsættes efter »forretningsorden«: », herunder regler om udvalgets indstillinger og offentliggørelse heraf«.

2. I § 34, stk. 5, 2. pkt., indsættes efter »diagnoser«: »og oplysninger«.

3. I § 48, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »Staten,«: »folkekirken,«.

4. § 81, stk. 2, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Efter anmodning kan Arbejdsskadestyrelsen opgøre værdien af erstatning efter denne lov til brug for beregning af krav på erstatning efter erstatningsansvarsloven.

Stk. 3. For udtalelser efter stk. 1 samt opgørelser efter stk. 2 betales et beløb, der fastsættes af Arbejdsskadestyrelsens direktør.«

5. I § 82 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Der kan ved udmåling af straffen for overtrædelse af stk. 1-3 lægges vægt på, hvilke økonomiske gevinster der er opnået eller forsøgt opnået ved den pågældende overtrædelse.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

6. Efter § 82 indsættes:

»§ 82 a. Ved overtrædelse af § 82 kan Arbejdsskadestyrelsen i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden

en nærmere angiven frist, at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter stk. 1.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Arbejdsskadestyrelsen kan få adgang til oplysninger om lønudbetalinger i indkomstregisteret fra arbejdsgivere, der er nødvendige til brug for behandlingen af sager efter stk. 1.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2012, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 3 træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 3. Lovens § 3 finder anvendelse på fordringer, der anmeldes den 1. januar 2011 eller senere samt for skader, hvor der anmodes om genoptagelse den 1. januar 2013 eller senere. Udgifter i disse sager finansieres i 2011 og 2012 af Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 4. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring godtgør Arbejdsskadestyrelsens udgifter vedrørende fordringer, der er anmeldt i 2011 og 2012 samt omfattet af lovens § 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring godtgør endvidere Arbejdsskadestyrelsens udgifter i 2011 og 2012 til erstatning og godtgørelse til efterladte efter tilskadekomne, der er afgået ved døden som følge af erhvervssygdomme, der er anmeldt i perioden 1. januar 2011 til 12. maj 2011. Erstatningen og godtgørelsen til de efterladte efter 2. pkt. udgør det beløb, som tilskadekomne ville have været berettiget til i levende live. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan i 2013 opkræve bidrag fra arbejdsgiverne, jf. 55 i arbejdsskadesikringsloven, der skyldes udgifter efter denne lov i 2011 og 2012.

Stk. 5. Lovens § 1, nr. 1, finder alene anvendelse i sager, der behandles i Erhvervssygdomsudvalget efter lovens ikrafttræden.

Stk. 6. Lovens § 1, nr. 2, finder alene anvendelse i sager, hvor Arbejdsskadestyrelsen modtager underretningen efter § 34, stk. 5, i arbejdsskadesikringsloven fra Sundhedsstyrelsen efter lovens ikrafttræden.

Stk. 7. Lovens § 1, nr. 4, finder alene anvendelse i sager, hvor Arbejdsskadestyrelsen modtager anmodningen efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Stk. 1. Arbejdsskadesikringsloven finder anvendelse på fordringer vedrørende erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervssygdom, jf. § 7 i arbejdsskadesikringsloven, som er forældet før den 1. januar 2008, således at spørgsmålet om forældelse skal afgøres efter de regler, der gælder efter denne lovs ikrafttræden, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Har Arbejdsskadestyrelsen før den 1. januar 2008 meddelt, at en anmeldt erhvervssygdom ikke kan anerkendes på grund af forældelse, kan sagen genoptages, selv om der er forløbet mere end 5 år fra Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.

Stk. 3. For fordringer omfattet af stk. 1 og 2 regnes fristen i arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 3, tidligst fra denne lovs ikrafttræden.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 gælder ikke for tilskadekomne, der er tilkendt erstatning eller godtgørelse efter tekstanmærkning nr. 129 til finansloven for 2009 ad § 17. Stk. 1 og 2 finder anvendelse i disse sager, hvor Arbejdsskadestyrelsen ikke har truffet afgørelse om erstatning og godtgørelse efter kapitel 4 i arbejdsskadesikringsloven på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Forældelse af fordringer på erstatning og godtgørelse ved erhvervssygdomme
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 2.3. Forslaget
3. Justering af hjemmelen om forretningsorden for Erhvervssygdomsudvalget (dissenser)
 - 3.1. Gældende ret
 - 3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 3.3. Forslaget
4. Revision af bestemmelsen om automatisk underretning om visse kræftformer
 - 4.1. Gældende ret
 - 4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 4.3. Forslaget
5. Adgang til selvforsikring for folkekirken
 - 5.1. Gældende ret
 - 5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 5.3. Forslaget
6. Hjemmel til, at Arbejdsskadestyrelsen kan opkræve betaling for arbejdet med at opgøre værdien af erstatning for tab af erhvervsevne efter arbejdsskadesikringsloven til brug for beregningen af erstatning efter erstatningsansvarsloven
 - 6.1. Gældende ret
 - 6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 6.3. Forslaget
7. Forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelse af § 82
 - 7.1. Gældende ret
 - 7.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 7.3. Forslaget
8. Indførelse af adgang til, at Arbejdsskadestyrelsen kan udstede bødeforlæg ved ukomplicerede sager
 - 8.1. Gældende ret
 - 8.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 8.3. Forslaget
9. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
10. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
11. De administrative konsekvenser for borgere
12. De miljømæssige konsekvenser
13. Forholdet til EU-retten
14. Hørte myndigheder og organisationer

15. Sammenfattende skema

1. Indledning

Ved lov nr. 523 af 6. juni 2007, der trådte i kraft den 1. januar 2008, blev der indført regler i arbejdsskadesikringsloven om forældelse af fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af arbejdsskade, herunder fordringer på erstatning og godtgørelse i anledning af en erhvervssygdom. Der blev blandt andet indført en absolut 30-års forældelsesfrist, jf. lov nr. 522 af 6. juni 2007 om forældelse af fordringer (forældelsesloven).

Den absolutte forældelsesfrist medførte, at en person, der udvikler en erhvervssygdom mere end 30 år efter ophøret af den skadelige påvirkning, som har forårsaget sygdommen, er afskåret fra at gøre en fordring på erstatning eller godtgørelse gældende over for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og/eller en erstatningsansvarlig skadevolder eller dennes forsikringsselskab.

Der blev i efteråret 2010 i den offentlige debat rejst kritik af den absolutte forældelsesfrist på 30 år i sager om erhvervssygdomme. Spørgsmålet blev navnlig rejst i forhold til personer, der mange år efter at have været udsat for asbest i forbindelse med deres arbejde udviklede lungehindekræft.

Arbejdsskadestyrelsen modtager ca. 100 anmeldelser om året af sager, hvor tilskadekomne har fået stillet diagnosen lungehindekræft. Ifølge lægelige vurderinger vil denne sygdom i ca. 30 pct. af de nævnte sager først udvikle sig – og dermed kunne diagnosticeres – mere end 30 år efter den skadelige påvirknings ophør.

Konsekvensen af den absolutte forældelsesfrist på 30 år var således, at ca. 30 personer årligt var afskåret fra at opnå erstatning eller godtgørelse i anledning af erhvervssygdommen.

Det var efter et flertal i Folketingets opfattelse ikke rimeligt, at en arbejdstagers fordring på erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervsbetinget sygdom, uanset om det var lungehindekræft eller anden erhvervsbetinget sygdom, risikerede at være forældet, inden sygdommen havde udviklet sig hos den pågældende.

Den absolutte 30-årige forældelsesfrist, der blev indført i 2008, blev derfor ophævet ved lov nr. 421 af 10. maj 2011 om ændring af forældelsesloven for så vidt angår fordring på erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervs sygdom.

Ændringen af forældelsesloven indebar desuden, at fordring på erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervssygdom alene er underlagt forældelsesfristen på 5 år i arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 3. Denne frist regnes først fra den dag, da vedkommende bliver bekendt med sin fordring, eller fra den dag, da vedkommendes manglende kendskab til fordringen kan tilregnes denne som groft uagtsomt.

Ændringen af forældelsesloven omfattede imidlertid kun fordringer på erstatning efter arbejdsskadesikringsloven, der er stiftet den 1. januar 2008 eller senere, samt fordringer, der ikke var forældede den 1. januar 2008. Fordringer på erstatning eller godtgørelse, der var forældede den 1. januar 2008 efter de dengang gældende regler, var ikke omfattet af ændringen.

Regeringen finder derfor, at den lovændring, som Folketinget har vedtaget for så vidt angår fordringer, der ikke var forældede den 1. januar 2008, bør følges op med en ændring af arbejdsskadesikringsloven, der giver mulighed for at tilkende erstatning i sager om erhvervs sygdomme, der var forældede inden den 1. januar 2008. Folketingets Finansudvalg har ved aktstykke nr. 90 af 23. marts 2011 sikret, at tilskadekomne og efterladte allerede i 2011 kan få erstatning og godtgørelse i disse sager. Ved tekstanmærkning nr. 139 til finansloven for 2012 blev tilvejebragt en tilsvarende hjemmel for 2012. Dette lovforslag tilvejebringer en varig og fremadrettet løsning fra 2013 for de sager, der var forældede den 1. januar 2008.

Lovforslaget indeholder tillige en række andre elementer: Det drejer sig om:

- Justering af hjemmelen om forretningsorden for Erhvervs sygdomsudvalget (dissenser)
- Revision af bestemmelsen om automatisk underretning om visse kræftformer
- Adgang til selvforsikring for folkekirken
- Hjemmel til, at Arbejdsskadestyrelsen kan opkræve betaling for arbejdet med at opgøre værdien af erstatning for tab af erhvervssevne efter arbejdsskadesikringsloven til brug for beregningen af erstatning efter erstatningsansvarsloven
- Forhøjelse af bødeniveauet efter lovens § 82
- Indførelse af administrative bødeforelæg ved ukomplerede sager

2. Forældelse af fordringer på erstatning og godtgørelse ved erhvervs sygdomme

2.1. Gældende ret

Ved lov nr. 522 og 523 af 6. juni 2007 blev reglerne om forældelse af fordringer på erstatning og godtgørelse for personskade, herunder personskade i forbindelse med arbejds-skader, ændret. De nye regler byggede bl.a. på anbefalingerne fra forældelsesudvalget (betænkning 1460/2005).

De nye regler gælder for fordringer, der stiftes den 1. januar 2008 (ikrafttrædelsesdagen) eller senere. De nye regler gælder også for fordringer, der er stiftet før den 1. januar 2008, medmindre fordringerne er forældede inden denne dato efter de regler, der gjaldt før 1. januar 2008. Perioden fra 1. januar 2008 til 31. december 2010 var en særlig overgangsperiode, idet de nye regler også gælder for fordringer stiftet før lovens ikrafttræden, hvis de ikke var forældet inden denne dato. I den særlige overgangsperiode blev fordringer kun forældede, hvis de var forældede efter både de hidtidige og de nye regler, jf. § 30 i forældelsesloven og § 48 i lov nr. 523 af 6. juni 2007.

På arbejdsskadeområdet blev fordringer før den 1. januar 2008 forældede efter den 20-årige forældelsesfrist i Danske Lov 5-14-4, jf. Højesterets dom af 5. oktober 1999, der er offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen 2000, side 19H. Den 20-årige forældelsesfrist var som altovervejende udgangspunkt en absolut frist, der ikke kunne suspenderes. Højesteret fastslog i dom af 27. oktober 1989, der er offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen 1989, side 1108H (Eternitdommen), at den 20-årige forældelsesfrist kunne suspenderes, når der forelå særlige modhensyn. Højesteret fandt i den nævnte dom, at der forelå særlige modhensyn i sager om alvorlige sygdomme (lungehindekræft), der er længe om at udvikle sig, efter skadelige påvirkninger fra asbest.

Forældelsesloven fastsætter, at der for fordringer på erstatning og godtgørelse for personskade gælder både en absolut forældelsesfrist på 30 år og en forældelsesfrist på 3 år. Den 3-årige forældelsesfrist regnes som udgangspunkt fra skadens indtræden, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, sammenholdt med forældelseslovens § 2, stk. 4. Har fordringshaveren været ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil, jf. lovens § 3, stk. 2. Den 30-årige forældelsesfrist for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade regnes fra ophøret af det skadevoldende forhold, jf. lovens § 3, stk. 3, nr. 1, i forældelsesloven.

Forældelsesloven finder også anvendelse på fordringer efter arbejdsskadesikringsloven, jf. § 36, stk. 2, i arbejdsskadesikringsloven. 3-års forældelsesfristen fraviges dog til fordel for en 5-årsfrist, i det omfang der er tale om arbejdsskade. Det følger således af § 36, stk. 3, i arbejdsskadesikringsloven, at fristen efter forældelseslovens § 3, stk. 1, er 5 år for fordringer efter arbejdsskadesikringsloven og eventuelt mod arbejdsgiveren på erstatning eller godtgørelse i anledning af en arbejdsskade, og at denne frist først regnes fra den dag, da fordringshaveren blev bekendt med fordringen og skyldneren, eller fra den dag, da fordringshaverens manglende kendskab hertil kan tilregnes denne som groft uagt-somt.

Det betyder, at der på arbejdsskadeområdet – ud over en 2 år længere frist – tillige er et meget snævert anvendelsesområde for tilskadekomnes »burde viden« i sammenligning med den almindelige suspensionsregel i forældelseslovens § 3, stk. 2, idet kun manglende kendskab, der kan tilregnes fordringshaveren som groft uagtsomt, er omfattet.

I efteråret 2010 blev der i den offentlige debat rejst kritik af forældelsesfristen på 30 år i sager om erhvervs sygdomme. Spørgsmålet blev navnlig rejst i forhold til personer, der mange år efter at have været udsat for asbest i forbindelse med deres arbejde udviklede lungehindekræft.

Ved lov nr. 421 af 10. maj 2011 har Folketinget ændret forældelsesloven, således at den 30-årige forældelsesfrist for fordringer på personskade er ophævet for så vidt angår fordringer på erstatning og godtgørelse for erhvervs sygdomme, jf. § 7 i arbejdsskadesikringsloven. Lovændringen gælder kun for erhvervs sygdomme. Det betyder, at den 30-årige forældelsesfrist fortsat gælder for ulykker. Lovændringen

har virkning fra 1. januar 2011, jf. § 2, stk. 3, i lov 421 af 10. maj 2011.

Forældelsesloven og dermed ændringen af forældelsesloven ved lov nr. 421 af 10. maj 2011 gælder kun for fordringer, der er stiftet den 1. januar 2008 eller senere, samt for fordringer, der er stiftet før denne dato, medmindre de var forældede inden denne dato efter de regler, der gjaldt før denne dato.

Regeringen ønsker, at den 30-årige forældelsesfrist for fordringer vedrørende erstatning og godtgørelse efter arbejdsskadesikringsloven også skal ophæves for fordringer, der var forældede inden 1. januar 2008.

Folketingets Finansudvalg tiltrådte den 23. marts 2011 aktstykke nr. 90 med tilhørende tekstanmærkning til finansloven, der indebærer, at udgifter vedrørende erhvervssygdomme, der måtte være forældet før 2008, kan betales i 2011, hvis der anmeldes sådanne erhvervssygdomssager.

Aktstykket giver ligeledes mulighed for at finansiere udgifter til erstatning og godtgørelse til boet efter tilskadekomne, der afgik ved døden fra 1. januar 2011, til ændringen af forældelsesloven trådte i kraft den 12. maj 2011. Dette skyldes, at Arbejdsskadestyrelsen ikke havde mulighed for at se bort fra den 30-årige forældelsesfrist efter udløbet af overgangsperioden for forældelsesreglerne den 31. december 2010. Udgifterne til erstatning og godtgørelse i disse sager finansieres efter aktstykket af Arbejdsskadestyrelsen, der skal have de udlagte beløb refunderet af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, der finansierer udgifter til erstatning og godtgørelse m.v. i erhvervssygdomssager. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og Arbejdsskadestyrelsen har indgået en administrationsaftale, hvorefter Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler udgifter til erstatning og godtgørelse direkte til de tilskadekomne. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har oplyst, at udgifterne til erstatning og godtgørelse for disse få sager kun vil have marginal betydning for institutionens økonomi. For 2012 er der ved tekstanmærkning nr. 139 på finansloven for 2012 tilvejebragt tilsvarende hjemmel.

2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Ved aktstykke nr. 90 af 23. marts 2011 er rammerne for selve lovforslaget beskrevet.

Beskæftigelsesministeriet finder, at forældelsesfristen på 5 år på tilfredsstillende måde sikrer, at formålet med at have regler om forældelse – at sikre afklaring og afvikling af krav inden for en rimelig tidshorisont – tilgodeses. Beskæftigelsesministeriet finder, at reglerne om forældelse af fordringer på erstatning og godtgørelse ved erhvervssygdomme i videst muligt omfang bør være de samme, uanset efter hvilke regler kravet behandles. Beskæftigelsesministeriet finder på denne baggrund, at de særlige regler om forældelse i arbejdsskadesikringsloven også bør gælde for de fordringer, der omfattes af dette lovforslag. Det vil sige fordringer på erstatning og godtgørelse for personskade ved erhvervssygdomme, hvor fordringen efter de regler, der gjaldt før 1. januar 2008, var forældet.

Beskæftigelsesministeriet er opmærksomt på, at der kan opstå særlige spørgsmål i sager, hvor der efter de tidligere gældende regler om forældelse er truffet afgørelse om, at sagen ikke kan anerkendes efter arbejdsskadesikringsloven på grund af forældelse. Det skyldes, at der efter ikrafttræden af denne lov vil være forløbet så lang tid, at kravet vil være forældet efter den 5-årige forældelsesfrist.

Beskæftigelsesministeriet finder, at der så vidt muligt bør gælde ensartede regler, uanset om en fordring på erstatning og godtgørelse tidligere har været anmeldt eller ikke. Beskæftigelsesministeriet finder således, at der bør være adgang til at få genoptaget en sag, der tidligere har været anmeldt, men ikke været realitetsbehandlet på grund af forældelse.

Beskæftigelsesministeriet finder endeligt, at muligheden for at anmelde og få realitetsbehandlet fordringer vedrørende erstatning og godtgørelse i anledning af en erhvervssygdom, som er forældet i perioden før 1. januar 2008, ikke skal ændre på de gældende regler og praksis med hensyn til anerkendelse af erhvervssygdomme, herunder gældende dokumentationskrav m.v.

2.3. Forslaget

Arbejdsskadesikringsloven trådte i kraft den 1. januar 2004 og gælder for erhvervssygdomme, der anmeldes den 1. januar 2004 eller senere. For erhvervssygdomme gælder efter § 8, stk. 2, retsvirkningerne i loven fra den dag, hvor sygdommen anmeldes, medmindre andet er fastsat i loven. Det betyder, at sager, der er anmeldt den 1. januar 2004 eller senere, behandles efter reglerne i arbejdsskadesikringsloven, uanset hvornår de skadelige påvirkninger, der har medført sygdommen, har fundet sted. Forinden en sag om en anmeldt erhvervssygdomssag kan realitetsbehandles med henblik på udmåling af erstatning og godtgørelse efter reglerne i arbejdsskadesikringsloven, skal der imidlertid tages stilling til, om fordringen er forældet. Reglerne om forældelse i arbejdsskadesikringsloven og i den generelle forældelseslov gælder kun for fordringer, der er stiftet den 1. januar 2008 eller senere, samt for krav, der er stiftet før denne dato, hvis kravet ikke var forældet inden 1. januar 2008 efter de regler, der var gældende dengang.

Forslaget er udformet således, arbejdsskadesikringsloven fremadrettet finder anvendelse på fordringer vedrørende erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervssygdom, jf. lovens § 7, som var forældede i perioden før den 1. januar 2008.

Forslaget indebærer umiddelbart, at tilskadekomne kan få realitetsbehandlet en fordring på erstatning og godtgørelse ved erhvervssygdom, når fordringen ikke tidligere har været anmeldt og realitetsbehandlet. Samtidig foreslås det, at det bliver muligt at genoptage de sager, hvor der efter de tidligere regler er truffet retlig korrekt afgørelse om, at sagen ikke kunne realitetsbehandles på grund af forældelse.

Det foreslås i § 3, stk. 3, at tilskadekomne, der tidligere har anmeldt en fordring på erstatning og godtgørelse efter loven, får 5 år efter lovens ikrafttræden til at genanmelde deres fordring efter loven, hvis sagen er afvist på grund af

forældelse i forbindelse med den tidligere anmeldelse af fordringen. Den foreslåede 5-årsfrist svarer til 5-årsfristen i lovens § 36, stk. 3.

Forslaget ændrer ikke på gældende regler og praksis med hensyn til anerkendelse af erhvervssygdomme, herunder gældende dokumentationskrav m.v.

Regeringens lovforslag udmøntes i forslaget til § 3.

3. Justering af hjemmelen om forretningsordenen for Erhvervssygdomsudvalget (dissenser)

3.1. Gældende ret

Erhvervssygdomsudvalget består dels af repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter dels af særligt sagkyndige medlemmer fra Arbejdstilsynet og Sundhedsstyrelsen. Formanden udnævnes efter indstilling fra Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsen varetager sekretariatsfunktionerne for udvalget.

Erhvervssygdomsudvalget har efter loven § 7, stk. 3, bl.a. til opgave at rådgive Arbejdsskadestyrelsen om anerkendelse af konkrete sager om anmeldte sygdomme, der ikke er omfattet af fortegnelsen over erhvervssygdomme.

Erhvervssygdomsudvalget afgiver efter behandling i udvalget indstilling til Arbejdsskadestyrelsen, om en konkret sag om en anmeldt sygdom, der ikke er omfattet af fortegnelsen over erhvervssygdomme, kan anerkendes som erhvervssygdom. For at anerkende en sygdom, der ikke er på fortegnelsen over erhvervssygdomme er det et krav, at det godtgøres, at sygdommen anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art. Hertil kommer, at det også er muligt at anerkende sygdomme i Erhvervssygdomsudvalget, som efter den nyeste medicinske dokumentation opfylder de krav, der gælder for at blive optaget på fortegnelsen over erhvervssygdomme, men som endnu ikke er optaget på fortegnelsen.

Erhvervssygdomsudvalgets indstilling til Arbejdsskadestyrelsen træffes ved almindelig flertalsbeslutning. Efter praksis fremgår det af indstillingen fra Erhvervssygdomsudvalget til Arbejdsskadestyrelsen, om der er tale om et enigt udvalg, eller om der er tale om en flertalsindstilling. Hvis der er dissens, anføres det, hvilke organisationer eller myndigheder, der er uenige med flertallet samt begrundelsen herfor. Dette fremgår imidlertid ikke af loven eller af forretningsordenen for Erhvervssygdomsudvalget, der er fastsat i bekendtgørelse nr. 935 af 26. november 2003.

På baggrund af Erhvervssygdomsudvalgets indstilling i de enkelte sager træffer Arbejdsskadestyrelsen afgørelse om anerkendelsesspørgsmålet i sagerne. I afgørelserne til sagens parter gengives indstillingen fra Erhvervssygdomsudvalget, herunder eventuelle dissenser.

3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Beskæftigelsesministeriet finder, at det er hensigtsmæssigt at kodificere den nuværende praksis. Beskæftigelsesministeriet finder, at det vil styrke retssikkerheden for sagens parter, når det af Erhvervssygdomsudvalgets indstilling til Ar-

bejdsskadestyrelsen og den efterfølgende afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen fremgår, om anerkendelsen af en anmeldt sygdom som erhvervssygdom er baseret på en enstemmig indstilling fra Erhvervssygdomsudvalget, eller om der var medlemmer, der afgav dissens. På denne måde synliggøres tillige de overvejelser, der har været i Erhvervssygdomsudvalget.

3.3. Forslaget

Forslaget indebærer, at det kommer til at fremgå af loven, at forretningsordenen for Erhvervssygdomsudvalget også skal indeholde regler om udvalgets indstillinger til Arbejdsskadestyrelsen. Herved kodificeres Erhvervssygdomsudvalgets og Arbejdsskadestyrelsens nuværende praksis med hensyn til at offentliggøre dissenser. Det vil fortsat kun være navnene på de organisationer og myndigheder, der afgiver dissens, der vil fremgå af indstillingen og dissensen. Navnene på de repræsentanter i Erhvervssygdomsudvalget, der har afgivet indstilling og dissens, vil ikke fremgå. De øvrige organisationer og myndigheder nævnes som flertallet i Erhvervssygdomsudvalget.

Regeringens lovforslag udmøntes i forslaget til § 1, nr. 1. Endvidere vil forretningsordenen for Erhvervssygdomsudvalget blive ændret i overensstemmelse hermed.

4. Revision af bestemmelsen om automatisk underretning om visse kræftformer

4.1. Gældende ret

Ved lov nr. 496 af 6. juni 2007 blev der indført en regel i arbejdsskadesikringsloven om automatisk underretning af visse kræftformer fra Sundhedsstyrelsen til Arbejdsskadestyrelsen. Underretningen sker på baggrund af oplysninger fra det eksisterende Landspatientregister og den eksisterende Patobank (Register over landsdækkende Patologi). Der er oprettet et register med udgangspunkt i de 2 registre til formålet. Ved at anvende data fra de to registre sikres på den ene side, at Arbejdsskadestyrelsen underrettes om de rette diagnoser m.v., og på den anden side, at personer i Landspatientregisteret har fået verificeret diagnosen.

Den underretning, Arbejdsskadestyrelsen modtager, indeholder i dag kun de oplysninger, der gør det muligt for styrelsen at oprette en sag. Det vil sige oplysninger om personnummer og diagnose. Data indsamlet i registeret indsamles med det formål at oprette en sag i Arbejdsskadestyrelsen. Når Arbejdsskadestyrelsen modtager underretning om personer med de pågældende diagnoser og patologiske vævsprøver, retter styrelsen henvendelse til tilskadekomne for at få oplyst, om denne ønsker sagen behandlet som en mulig arbejdsskade. Da der er tale om alvorlige sygdomme har Arbejdsskadestyrelsen tilrettelagt en særlig hurtig sagsbehandling i et forsøg på at sikre, at der ikke er tilskadekomne, der mister deres ret til erstatning og godtgørelse i levende live. Arbejdsskadestyrelsen indhenter derefter oplysninger om bl.a. den arbejdsmæssige eksponering, som kan forårsage de pågældende kræftsygdomme. Arbejdsskadestyrelsen træffer

herefter afgørelse om anerkendelse af sygdomme og eventuel erstatning m.v.

Reglerne om underretning af visse kræftformer er nærmere beskrevet i Arbejdsskadestyrelsens bekendtgørelse nr. 603 af 14. juni 2007 om underretning af visse kræftformer, der kan være arbejdsbetingede.

4.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser*

Ved administrationen af disse hastesager i Arbejdsskadestyrelsen har det vist sig, at der er behov for at få oplyst, hvilket hospital den tilskadekomne har været indlagt på, og dermed hvorfra der hurtigt kan indhentes yderligere oplysninger til brug for sagsbehandlingen i Arbejdsskadestyrelsen. Da der – som anført ovenfor – er tale om sager, der hastebehandles, er der behov for at få denne oplysning, så hurtigt det kan lade sig gøre. Den nødvendige oplysning herom findes i Landspatientregisteret og kan dermed følge med de øvrige oplysninger ved underretningen til Arbejdsskadestyrelsen.

4.3. *Forslaget*

Det foreslås, at underretningen til Arbejdsskadestyrelsen af visse kræftformer – ud over de hidtidige oplysninger – tillige omfatter oplysninger om, hvilket hospital og afdeling, der har undersøgt eller behandlet tilskadekomne. Herved opnås, at Arbejdsskadestyrelsen får denne oplysning hurtigere, og på denne måde fremskyndes sagsbehandlingen af disse sager yderligere. Dette medvirker til at sikre, at tilskadekomne kan få erstatningen tilkendt i levende live.

Der er ikke ved denne udvidelse tilsigtet en fravigelse af persondatalovens regler. Lovændringen indebærer, at Arbejdsskadestyrelsen alene underrettes om de oplysninger, der er nødvendige, for at Arbejdsskadestyrelsen kan rette henvendelse til pågældende hospital med henblik på at indhente de nødvendige oplysninger. Udvidelsen af underretningen er inden for rammerne af persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 4, da formålet er at sikre, at tilskadekomne får erstatning og godtgørelse (sikring af tilskadekomnes retskrav).

Regeringens forslag udmøntes i forslaget til § 1, nr. 2. Endvidere vil bekendtgørelsen om underretning af visse kræftformer, der kan være arbejdsbetingede, blive ændret i overensstemmelse hermed.

5. *Adgang til selvforsikring for folkekirken*

5.1. *Gældende ret*

Den sikringspligtige arbejdsgiver har pligt til at sikre sine ansatte efter loven. Arbejdsgiveren opfylder sin sikringspligt ved at tegne forsikring i et forsikringsselskab mod risikoen for arbejdsulykker og ved at tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring mod risikoen for erhvervs sygdomme. De offentlige arbejdsgivere i staten, regionerne og kommunerne har efter § 48, stk. 5, ikke pligt til at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker. Det samme gælder civillisten (den kongelige husholdning). Dette gælder i dag ikke for folkekirken. Det betyder, at folkekirken skal tegne forsikring i et forsikringsselskab. De offentlige arbejdsgive-

re og civillisten har pligt til at tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring.

Frem til 1. april 1978, hvor arbejdsskadeforsikringsloven trådte i kraft, havde private arbejdsgivere mulighed for at opnå tilladelse til at være selvforsikrede. Denne mulighed bortfaldt med arbejdsskadeforsikringsloven fra 1978, men de arbejdsgivere, der under lovgivningen før 1978 havde opnået ret til selvforsikring, bevarede denne ret. En ret, der er videreført i gældende lov, og som nu kun omfatter ganske få private arbejdsgivere. Bortset fra nogle enkelte koncessionerede virksomheder er fritagelse fra pligten til at tegne forsikring kun givet i ganske særlige situationer, for eksempel til nogle religiøse ordener for så vidt angår medlemmer, for hvem der er sikret livsvarig forsørgelse, samt til folkekirken kirker i Københavns og Frederiksberg provstier. Københavns og Frederiksbergs provstier gør for tiden ikke brug af denne adgang, men deltager i den fælles forsikringsordning, som i dag gælder for folkekirken.

Når adgangen til efter den tidligere lovgivning at opnå ret til selvforsikring var så begrænset, som det var tilfældet, skyldtes det især, at det blev anset for ønskeligt og principielt rigtigt at fordele risikoen efter loven på så stort et område som muligt.

Offentlige arbejdsgivere har på grund af retten til at opkræve skat ikke samme risiko for at gå konkurs med den konsekvens, at en erstatningsforpligtelse i tilfælde af skade ikke kunne honoreres i forhold til tilskadekomne. Offentlige arbejdsgivere har derfor mulighed for at være selvforsikrede.

Efter gældende regler er biskopper og præster statsansatte og dermed allerede omfattet af statens adgang til selvforsikring. Omvendt er de personer, som de enkelte menighedsråd ansætter, ikke statsansatte og dermed ikke omfattet af statens selvforsikring. Folkekirken har derfor pligt til at tegne forsikring for disse ansatte.

5.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser*

Beskæftigelsesministeriet finder, at der er grund til at ligestille alle ansatte i folkekirken uanset det formelle ansættelsesforhold.

Det vurderes, at folkekirken også – uden forsikringstegning – vil kunne honorere ethvert erstatningskrav, idet der ikke er risiko for, at folkekirken ikke kan afholde udgifterne til erstatning og godtgørelse m.v. i tilfælde af en skade. Beskæftigelsesministeriet forudsætter i den forbindelse, at der bliver tale om en central løsning for alle folkekirkens medarbejdere, idet en decentral løsning, hvorefter den økonomiske risiko for arbejdsulykker lægges hos den enkelte kirkekasse, kan indebære risiko for, at niveauet for kirkeskatten i de berørte ligningsområder (kommuner) påvirkes af enkelte alvorlige skader.

5.3. *Forslaget*

Det foreslås, at folkekirken får adgang til selvforsikring på samme måde som staten, regionerne og kommunerne samt civillisten. Fritagelsen for at tegne forsikring gælder kun på

ulykkesområdet. Folkekirken vil på samme måde som alle andre arbejdsgivere – offentlige som private – fortsat have pligt til at tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring mod risikoen for erhvervssygdomme.

Når folkekirken ikke længere har pligt til at tegne forsikring efter arbejdsskadesikringsloven, indebærer det, at alle erstatningsudgifter i tilfælde af skade betales over folkekirkens årlige budgetter.

Med forslaget gives mulighed for, at folkekirken fuldt ud kan blive selvforsikret. Det udelukker ikke, at man som hidtil fortsat vælger at tegne forsikring for hele folkekirken eller dele af folkekirkens områder, hvor det viser sig, at forsikring bedst kan betale sig.

Regeringens forslag udmøntes i forslaget til § 1, nr. 3.

6. Hjemmel til, at Arbejdsskadestyrelsen kan opkræve betaling for arbejdet med at opgøre værdien af erstatning for tab af erhvervsevne efter arbejdsskadesikringsloven til brug for beregningen af erstatning efter erstatningsansvarsloven

6.1. Gældende ret

Når der er en ansvarlig skadevolder for en arbejdsskade, kan tilskadekomne – ud over kravet efter arbejdsskadesikringsloven – rejse krav om erstatning efter erstatningsansvarsloven, når kravet efter erstatningsansvarsloven overstiger kravet efter arbejdsskadesikringsloven (differenceerstatning). Reglerne om tilkendelse, beregning og udbetaling af erstatning efter arbejdsskadesikringsloven og erstatningsansvarsloven er ikke identiske. Det betyder, at den erstatning, som tilskadekomne er berettiget til efter de to love, ikke i alle situationer er den samme.

Dette krav rejses mod den ansvarlige skadevolder eller dennes ansvarsforsikringselskab. Efter § 77, 2. pkt., i arbejdsskadesikringsloven og § 30 i erstatningsansvarsloven nedsættes kravet mod den ansvarlige skadevolder efter erstatningsansvarsloven i det omfang, tilskadekomne har ret til erstatning efter arbejdsskadesikringsloven, der med andre ord således er primær. Det betyder, at tilskadekomne skal søge erstatning efter arbejdsskadesikringsloven, før kravet efter erstatningsansvarsloven kan opgøres.

Da reglerne om udbetaling af erstatning for tab af erhvervsevne som nævnt ikke er de samme efter de to love, har Højesteret i en dom af 6. oktober 2006, der er offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen 2007, side 170H, fastsat de principper, hvorefter værdien af erstatningen efter arbejdsskadesikringsloven skal opgøres med henblik på beregning af differenceerstatningen efter erstatningsansvarsloven.

Opgørelsen af værdien af erstatningen efter arbejdsskadesikringsloven efter de principper, som Højesteret har fastlagt til brug for opgørelse af differenceerstatning efter erstatningsansvarsloven, påvirker ikke tilskadekomnes ret til erstatning efter arbejdsskadesikringsloven.

Arbejdsskadestyrelsen bliver af forsikringsselskaber, skadelidte samt af advokater for skadelidte og skadevoldere jævnlige anmodet om at opgøre værdien af erstatningen efter

arbejdsskadesikringsloven til brug for en opgørelse af differenceerstatningen. De resurser, som Arbejdsskadestyrelsen anvender på dette arbejde, er ikke indregnet i taksterne for Arbejdsskadestyrelsens behandling af arbejdsskadesager efter lovens § 59. Efter denne bestemmelse betaler forsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikring, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, regioner og kommuner, der ikke har tegnet forsikring og institutioner, der er omfattet af statens adgang til selvforsikring for Arbejdsskadestyrelsens administration af de forhold, der er omfattet af loven, og som vedrører de pågældende. Det er i dag heller ikke muligt at opkræve betaling for arbejdet efter reglen om betaling for visse vejledende udtalelser i lovens § 81.

6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Beskæftigelsesministeriet finder, at det arbejde, som Arbejdsskadestyrelsen udfører for skadevoldere, skadelidte, advokater og forsikringsselskaberne, med hensyn til at opgøre værdien af erstatningen efter arbejdsskadesikringsloven til brug for opgørelse af differenceerstatningen skal udløse en betaling fra rekvirenten. Herved opnås, at Arbejdsskadestyrelsens arbejde betales af dem, der har interesse i at få arbejdet udført, på samme måde som principperne for betaling af Arbejdsskadestyrelsens administration i øvrigt.

6.3. Forslaget

Det foreslås at indføre en hjemmel til at opkræve en betaling for Arbejdsskadestyrelsens arbejde med at opgøre værdien af erstatningen efter arbejdsskadesikringsloven. Hjemmelen vil blive udmøntet på den måde, at rekvirenten opkræves en betaling for arbejdet med at opgøre værdien af erstatningen efter arbejdsskadesikringsloven, inden Arbejdsskadestyrelsen sætter arbejdet i værk. Størrelsen af den betaling, der opkræves, er beskrevet under de økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

Regeringens forslag udmøntes i forslaget til § 1, nr. 4.

7. Forhøjelse af bødeniveauet efter § 82

7.1. Gældende ret

Arbejdsgivernes overtrædelser af og tilsidesættelse af pligterne efter arbejdsskadesikringsloven straffes med bøde. Efter gældende praksis indstiller Arbejdsskadestyrelsen som udgangspunkt en bøde i størrelsesordenen 2.500 kr., når styrelsen sender en sag til politiet. I gentagelsestilfælde indstilles en bøde på 5.000 kr. Disse beløb har været praksis i adskillige år.

7.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Det nuværende bødeniveau har været fulgt i en lang årække. Beskæftigelsesministeriet finder, at bødeniveauet skal udvikle sig i den praksis, der følges i disse sager. Beskæftigelsesministeriet vurderer, at det nuværende bødeniveau ved for eksempel manglende forsikring eller manglende tilslutning til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (2.500 kr.) er så lave for arbejdsgiveren, at de ikke kan antages at have nogen nævneværdig indvirkning på arbejdsgi-

vernes incitament til at tegne forsikring eller tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Hertil kommer, at arbejdsgiverne ved den manglende forsikring eller manglende tilslutning til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har en betydelig økonomisk gevinst. Hensynet til straffens præventive effekt taler således for, at bødeniveauet forhøjes.

7.3. Forslaget

I forbindelse med, at der bliver indført mulighed for at udstede administrative bødeforelæg (jf. forslaget til § 1, nr. 6), forhøjes bødetaksterne, således at bødestørrelsen fremover bliver 5.000 kr. for førstegangsforsøelser og det dobbelte ved andengangsforsøelser. Ved yderligere gentagelser kan bødestørrelsen yderligere forhøjes. Bødestørrelsen for manglende digital anmeldelse i overensstemmelse med reglerne herom vil dog kun være 2.500 kr. Der lægges således ved fastsættelsen af bødestørrelse blandt andet vægt på den økonomiske gevinst, som arbejdsgiveren har haft ved overtrædelsen.

Regeringens forslag udmøntes i forslaget til § 1, nr. 5, og skal ses i sammenhæng med forslaget til § 1, nr. 6 ad ny § 82 a.

8. Indførelse af adgang til at Arbejdsskadestyrelsen kan udstede administrative bødeforelæg ved ukomplicerede sager

8.1. Gældende ret

Arbejdsskadesikringsloven indeholder i § 82 en bestemmelse, der hjemler straf i form af bøde til arbejdsgivere i følgende situationer:

- Arbejdsgivere, der undlader at tegne forsikring eller tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring
- Arbejdsgivere, der undlader at holde forsikringen i kraft eller undlader at betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring
- Arbejdsgivere, der ikke rettidigt anmelder en indtruffen arbejdsskade eller ikke medvirker ved sagsoplysningen

§ 82, stk. 3, om straf ved manglende rettidig anmeldelse af en arbejdsskade, omfatter også anmeldelsesmåden. Således kan en arbejdsgiver, der ikke anmelder digitalt via Arbejdstilsynets og Arbejdsskadestyrelsens fælles anmeldelsessystem EASY, også straffes.

Arbejdsskadestyrelsen får kendskab til overtrædelserne fra forsikringsselskaberne (manglende forsikring) og i forbindelse med behandlingen af konkrete skadesager (manglende lovpligtig anmeldelse og manglende medvirken ved sagsoplysningen).

Når Arbejdsskadestyrelsen får kendskab til en mulig overtrædelse af en af disse bestemmelser, foretager Arbejdsskadestyrelsen en indledende sagsbehandling for at klarlægge sagens faktiske oplysninger på baggrund af de oplysninger, der modtages. Når denne indledende sagsbehandling er afsluttet, og det fremgår, at der er tale om et strafbart forhold efter § 82, foretager Arbejdsskadestyrelsen politianmeldelse. Politiet efterforsker herefter sagen og vurderer, om der er grundlag for at rejse straffesag eller afslutte sagen med et

udenretligt bødeforelæg, jf. retsplejelovens § 832. Det er kun ganske få sager, der ender ved domstolene.

Arbejdsskadestyrelsen har ikke mulighed for at foretage en egentlig politimæssig efterforskning. Det betyder, at Arbejdsskadestyrelsen må vurdere de oplysninger, der modtages i forbindelse med den almindelige behandling af de konkrete skadesager, samt oplysninger, der kan indhentes fra arbejdsgiveren selv.

Arbejdsgiverens tilsidesættelse af sine pligter efter arbejdsskadesikringsloven har ikke betydning for tilskadekomnes ret til erstatning og godtgørelse efter loven. Efter lovens § 52 udbetaler Arbejdsskadestyrelsen erstatning til tilskadekomne og efterladte, der har været udsat for arbejdsulykker, når arbejdsgiveren ikke har tegnet forsikring. Det udlagte beløb opkræves efterfølgende af Arbejdsskadestyrelsen hos arbejdsgiveren. Tilsvarende udbetaler Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring efter lovens § 57 erstatning og godtgørelse til tilskadekomne og efterladte i de sager, hvor arbejdsgiveren ikke har tilsluttet sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

8.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Formålet med at indføre adgang for Arbejdsskadestyrelsen til at udstede administrative bødeforelæg er, at Beskæftigelsesministeriet finder, at det i langt de fleste situationer er unødvendigt at gennemføre en politisag, når de faktiske forhold er klarlagt ved Arbejdsskadestyrelsens sagsbehandling. Det indebærer en administrativ lettelse for arbejdsgiverne, der kan få sagen afsluttet med et administrativt bødeforelæg udstedt af Arbejdsskadestyrelsen.

Beskæftigelsesministeriet finder, at bødesager efter arbejdsskadesikringsloven i langt de fleste situationer er ukomplicerede sager. Når det hertil kommer, at Arbejdsskadestyrelsen allerede i dag foretager en sagsbehandling, der afklarer de faktiske forhold, herunder om arbejdsgiveren har tegnet forsikring eller tilsluttet sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring m.v., finder Beskæftigelsesministeriet, at de fleste sager uden retssikkerhedsmæssige betænkeligheder kan afsluttes med, at Arbejdsskadestyrelsen udfærdiger et administrativt bødeforelæg mod den pågældende. Beskæftigelsesministeriet forudsætter, at der fremover fortsat gælder de samme krav til dokumentation for overtrædelsen som hidtil. Det vil sige, at det skal være bevist, at arbejdsgiveren har tilsidesat sine forpligtelser efter arbejdsskadesikringsloven. Det er allerede i dag muligt at udstede administrative bødeforelæg på andre områder, herunder bl.a. på arbejdsmiljøområdet.

8.3. Forslaget

Det foreslås at give Arbejdsskadestyrelsen hjemmel til at udstede administrative bødeforelæg. Det indebærer, at for overtrædelser af arbejdsskadesikringsloven vil forskellen på retsstillingen i dag og retsstillingen efter forslaget være, at Arbejdsskadestyrelsen i ukomplicerede sager, hvor der ikke er bevist tvivl, fremover selv sender bødeforelæg til arbejdsgiveren (efter en sagsbehandling) i stedet for at overgive sagen (anmelde sagen) til politiet. Hvis sagen ikke har den

fornødne ukomplicerede karakter til at blive afgjort med et administrativt bødeforelæg, sender Arbejdsskadestyrelsen som hidtil sagen til politiet.

Det foreslås, at forslaget gennemføres ved, at der i arbejdsskadesikringsloven gives hjemmel til, at Arbejdsskadestyrelsen ved overtrædelser af § 82 i et administrativt bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelser, erklærer sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til, inden en nærmere angivet frist, at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Det er en forudsætning, at retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, anvendes ved Arbejdsskadestyrelsens administration af disse sager. Sagerne vil blive behandlet efter principperne i retsplejelovens § 832 om politiets bødeforelæg. Når arbejdsgiveren har betalt bøden, bortfalder videre retsforfølgning. Hvis modtageren af bøden ikke er indforstået med at lade sagen afgøre ved et administrativt bødeforelæg (for eksempel ikke betaler bøden), skal sagen sendes til politiet. Det samme gælder, hvis modtageren af bøden har indsigelser mod grundlaget for bøden. På denne baggrund skal Arbejdsskadestyrelsens beslutning om at udfærdige administrative bødeforelæg ikke træffes i afgørelsesform med klagevejledning. Er modtageren af et administrativt bødeforelægget ikke enig i bødeforelægget, undlader denne at betale bøden, og sagen overgives til politiet. Modtageren af bødeforelægget underrettes herom.

Bødestraffen forældes efter straffelovens almindelige regler, jf. straffelovens § 2 og §§ 92 – 94.

Der er tale om en hjemmel til, at Arbejdsskadestyrelsen i et administrativt bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag. Arbejdsskadestyrelsen kan således vælge at sende sagerne til politiet til videre foranstaltning. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis Arbejdsskadestyrelsen i forbindelse med sagsbehandlingen får oplysning om, at der ved politiet verserer andre sager mod arbejdsgiveren om tilsidesættelse af arbejdsgiverforpligtelser eller lignende samt hvis sagen er kompliceret eller der er bevistvivl.

Forslaget ændrer heller ikke ved politiets og anklagemyndighedens kompetence til at rejse tiltale i sager om overtrædelser af arbejdsskadesikringsloven. Politiet og anklagemyndigheden kan således fortsat i alle sager egenhændigt beslutte, at man vil rejse tiltale med henblik på en straffesag.

Med hensyn til Arbejdsskadestyrelsens muligheder for at indhente oplysninger bemærkes, at Arbejdsskadestyrelsen fortsat ikke kan foretage egentlig politimæssig efterforskning. Det betyder, at Arbejdsskadestyrelsen til brug for sagsbehandlingen af spørgsmålet om bødeforelæg mod arbejdsgiveren alene kan vurdere de oplysninger, der modtages som led i behandlingen af de konkrete skadesager, samt oplysninger, der kan indhentes fra arbejdsgiveren selv. I denne forbindelse vil Arbejdsskadestyrelsen som hidtil respektere forbuddet mod selvinkriminering, således som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har udledt af artikel 6 i Menneskerettighedskonventionen samt i § 10 i lov om rets-

sikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Det foreslås samtidig, at Arbejdsskadestyrelsen får adgang til at indhente oplysninger om lønudbetalinger fra indkomstregisteret digitalt med henblik på at behandle disse sager.

Formålet med at give Arbejdsskadestyrelsen adgang til indkomstregisteret er at sikre en smidig administration af disse sager. Adgangen indebærer, at Arbejdsskadestyrelsen i de sager (om for eksempel manglende forsikring), hvor der ikke er en overtrædelse af loven og der derfor ikke skal rejses en bødesag, effektivt kan behandle og afslutte sagen i en ekspeditionsangang, hvor man samtidig opfylder oplysningspligten efter persondataloven. Det bemærkes i den forbindelse, at der kan være flere legitime årsager til, at arbejdsgiveren for eksempel ikke har tegnet forsikring. Pligten til at tegne forsikring består kun, når arbejdsgiveren har ansatte, der er sikrede efter loven.

Der er ikke i forbindelse med adgangen til indkomstregisteret tilsigtet nogen fravigelse af persondatalovens regler. Arbejdsskadestyrelsen vil derfor alene få adgang til oplysninger i indkomstregistret i det omfang, det efter en konkret vurdering er nødvendigt og sagligt. Herunder kan adgangen teknisk begrænses til de oplysninger, der er nødvendige for Arbejdsskadestyrelsen.

De foreslåede principper svarer til bestemmelsen i § 82 a i arbejdsmiljøloven.

Regeringens forslag udmøntes i forslaget til § 1, nr. 6.

9. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

- Mulighed for at realitetsbehandle fordringer på erstatning og godtgørelse ved erhvervs sygdomme efter arbejdsskadesikringsloven, uanset fordringen er forældet før 1. januar 2008
- Justering af hjemmelen om forretningsorden for Erhvervsudvalget (dissenser)
- Revision af bestemmelsen om automatisk underretning af visse kræftformer
- Adgang til selvforsikring for folkekirken
- Hjemmel til, at Arbejdsskadestyrelsen kan opkræve betaling for arbejdet med at opgøre værdien af erstatning for tab af erhvervssevne efter arbejdsskadesikringsloven til brug for beregning af erstatning efter erstatningsansvarsloven
- Forhøjelse af bødeniveauet efter lovens § 82
- Indførelse af administrative bødeforelæg ved ukomplicerede sager

Elementet med administrative bødeforelæg medfører en udgift på 1,0 mio. kr. i 2012 og 1,9 mio. kr. i årene herefter til administration af ordningen. Dertil kommer udgifterne til implementering af systemet, så man administrativt kan følge op på disse sager. Det skønnes, at disse omkostninger beløber sig til 400.000 kr. som en engangsudgift.

Samlet set skal Arbejdsskadestyrelsens finanslovsbevilgning hæves med 1,4 mio. kr. i 2012 og 1,9 mio. kr. i de efterfølgende år.

Det skønnes, at staten vil få en indtægt fra bøderne på 1,4 mio. kr. i 2012 og 2,8 mio. kr. i årene herefter.

De øvrige elementer skønnes at medføre en ubetydelig merudgift for det offentlige.

Beregningerne er forbundet med betydelig usikkerhed.

9.1. Mulighed for at realitetsbehandle fordringer på erstatning og godtgørelse ved erhvervssygdomme efter arbejdsskadesikringsloven, uanset fordringen er forældet før 1. januar 2008

Forslaget indebærer, at tilskadekomne har en fordring på erstatning og godtgørelse efter arbejdsskadesikringsloven ved erhvervssygdomme, uanset fordringen på erstatning og godtgørelse er forældet før 1. januar 2008 efter de regler, der gjaldt den gang.

Forslaget indebærer tillige en mulighed for at genoptage sager, der var forældede før 1. januar 2008.

Arbejdsskadestyrelsen vurderer, at der vil være et ubetydeligt antal personer, som bliver berettiget til erstatning eller godtgørelse i enkelte år. Det skønnes på den baggrund, at lovforslaget kan medføre ubetydelige merudgifter i enkelte år.

Aktstykke 90 af 23. marts 2011 giver Arbejdsskadestyrelsen hjemmel til at afholde udgifter betalt af statskassen i visse sager om forældelse i 2011 på cirka 7 mio. kr. I aktstykket er det forudsat, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i 2012 godtgør staten de udgifter, som følger af aktstykket, og som er udbetalt i 2011. For 2012 er der ved tekstanmærkning nr. 139 på finansloven for 2012 tilvejebragt en tilsvarende hjemmel.

Lovforslaget giver Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring en forpligtelse til at godtgøre staten de udgifter, der følger af aktstykke nr. 90 af 23. marts 2011 og tekstanmærkning nr. 139 på finansloven for 2012, samt hjemmel til at opkræve beløbet hos arbejdsgiverne i 2012 og 2013.

Der er efter Finansudvalgets godkendelse af aktstykke nr. 90 af 23. marts 2011 indgået en administrationsaftale med Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om at udbetale erstatningerne for de omfattede sager inden for den beløbsgrænse på 7 millioner kr., der er anført i aktstykket. Det betyder, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring allerede i 2011 afholder udgifterne inden for beløbsgrænsen på 7 millioner kr. Der bliver således ikke tale om, at Arbejdsskadestyrelsen udbetaler beløbet i 2011. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har oplyst, at beløbet på 7 millioner kr. kun vil have marginal indflydelse på økonomien i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i 2011, og at det derfor vil være administrativt enklere at udbetale beløbet fra Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings side. Denne aftale er forlænget, således at den også gælder for 2012.

Det forudsættes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring fortsat får mulighed for at opkræve beløbene i 2013 hos arbejdsgiverne.

9.2. Justering af hjemmelen om forretningsorden for Erhvervssygdomsudvalget (dissenser)

Forslaget kodificerer Erhvervssygdomsudvalgets og Arbejdsskadestyrelsens nuværende praksis.

Der er ingen administrative eller økonomiske konsekvenser ved dette forslag.

9.3 Indførelse af administrative bødeforelæg og forhøjelse af bødeniveauet efter lovens § 82

I dag forbehandles disse sager af Arbejdsskadestyrelsen og viderebehandles af Politiet, der indstiller til bøde ved overtrædelse af arbejdsskadesikringsloven. Forslaget indebærer, at der i de fleste sager flyttes arbejde fra Politiet til Arbejdsskadestyrelsen. Dette vil medføre behov for finansiering af dette arbejde.

Arbejdsskadestyrelsen modtager ca. 300 sager om måneden fra forsikringsselskaberne, hvor arbejdsgiveren ikke har vedligeholdt forsikringen. Der kan være flere legitime årsager til, at arbejdsgiveren opsiges forsikringen – for eksempel at virksomheden ophører, eller at virksomheden skifter forsikringsselskab. Udover sager om arbejdsgivere, der ikke vedligeholder forsikringen foreslås der hjemmel til at udstede administrative bødeforelæg til arbejdsgiverne i andre situationer, herunder især ved manglende anmeldelse af arbejdsulykker.

Det skønnes, at der er ca. 3.600 – 4.200 sager pr. år i alt. Behandlingen af sagerne forudsætter, at Arbejdsskadestyrelsen undersøger, om arbejdsgiveren har pligt til at have forsikring, udsender bøder m.v., når det er relevant og følger op på dette, herunder udsender erindringer ved manglende betaling af bøderne og oversendelse til Politiet i de sager, hvor pågældende ikke kan anerkende pligten til at betale bøden. Det skønnes, at det gennemsnitlige resurseforbrug er 1 time i alle sager og yderligere 1 time i de sager, hvor der skal udsendes bøder.

Det antages, at der i ca. 15 pct. af sagerne skal udstede et administrativt bødeforelæg. Det indebærer et resurseforbrug på 1,9 mio. kr. og en bødeindtægt på 2,8 mio. kr. fra 2013 ved en bødestørrelse på 5.000 kr. Det foreslås, at dette element i lovforslaget træder i kraft den 1. juli 2012, hvilket medfører et resurseforbrug i 2012 på 1,0 mio. kr. og en indtægt til 1,4 mio. kr.

Dertil kommer udgifterne til implementering af et nyt system, så man administrativt kan følge op på disse sager. Det skønnes, at disse omkostninger beløber sig til 400.000 kr. som en engangsudgift.

Samlet set skal Arbejdsskadestyrelsens finanslovsbevilgning hæves med 1,4 mio. kr. i 2012 og 1,9 mio. kr. i de efterfølgende år.

Udgifterne til administrative resurser til behandling af disse sager finansieres ved en forhøjelse af Arbejdsskadestyrelsens finanslovsbevilling.

Indtægterne fra bøderne tilfalder statskassen.

9.4. Revision af bestemmelsen om automatisk underretning om visse kræftformer

Revisionen består i, at der skal tilføjes ekstra oplysninger til det udtræk Arbejdsskadestyrelsen modtager. Der er ingen omkostninger forbundet med ændringen

Der er alene tale om en mindre administrativ ændring af offentlige systemer.

9.5. Opkræve betaling for arbejde med at beregne differencekrav.

Med lovforslaget indføres der hjemmel til at opkræve betaling for arbejdet med at opgøre værdien af erstatning for tab af erhvervsevne efter arbejdsskadeloven til brug for opgørelse af differencekrav. Betalingen bliver fastsat, så den dækker Arbejdsskadestyrelsens udgifter til arbejdet. Det skønnes, at der er tale om 50 - 60 sager om året. Indtægten for Arbejdsskadestyrelsen er under 0,1 mio. kr.

9.6. Mulighed for selvforsikring for Folkekirken

Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser, da det ikke påvirker antallet af anmeldelser eller tilkendelse af erstatning.

Så længe der er tale om en central løsning for Folkekirken, vil de administrative konsekvenser for Arbejdsskadestyrelsen være minimale.

Når folkekirken overgår fra en forsikringsordning til selvforsikring, ændres principperne for finansiering af de udgifter, der er forbundet med arbejdsulykkerne.

I en forsikringsordning afgiver arbejdsgiveren mod betaling af præmie den økonomiske risiko for arbejdsulykker til et forsikringselskab. Arbejdsgiveren er herefter fritaget for yderligere økonomiske krav efter arbejdsskadesikringsloven i anledning af, at der indtræder arbejdsulykker på virksomheden. Forsikringselskaberne er forpligtet til for hvert skadeår at fastsætte og opkræve præmier hos deres forsikringstagere (arbejdsgiverne), der sikrer, at forsikringselskabet kan dække alle udgifter, herunder fremtidige udgifter, vedrørende de skader, der indtræder i det pågældende skadeår. Der skal således også opkræves til dækning af udgifter, der først skal betales efter skadeåret.

Ved en selvforsikring betaler den selvforsikrede arbejdsgiver årligt alene de udgifter, der skal betales i det pågældende år, uanset der er tale om en skade, der er indtrådt tidligere.

Ved at overgå fra en forsikringsordning til selvforsikring opnår en arbejdsgiver således en øjeblikkelig besparelse, der skyldes, at udgifterne vedrørende skader i forsikringsåret først betales senere.

10. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De erhvervsmæssige konsekvenser for erhvervslivet afhænger af hvor mange administrative bødeforelæg, der bliver udstedt. Det skønnes, at udgiften til bødeforelæg for erhvervslivet vil være 2,8 mio. kr.

De øvrige elementer, herunder adgangen til realitetsbehandling af sager om fordring på erstatning og godtgørelse i

anledning af erhvervssygdomme, som er forældede i perioden før den 1. januar 2008, indebærer alene minimale merudgifter for erhvervslivet.

Det skal understreges, at beregningerne er forbundet med betydelig usikkerhed.

10.1. Mulighed for at realitetsbehandle fordringer på erstatning og godtgørelse ved erhvervssygdomme efter arbejdsskadesikringsloven, uanset fordringen er forældet før 1. januar 2008

Forslaget medfører, at det bliver muligt at realitetsbehandle fordringer på erstatning og godtgørelse ved erhvervssygdomme, uanset fordringerne er forældet før 1. januar 2008. Lovforslaget giver samtidig mulighed for at få genoptaget sager, hvor der tidligere er truffet afgørelse om, at fordringen var forældet. Da de økonomiske konsekvenser af sidstnævnte del af lovforslaget skønnes at være ubetydelige vurderes det, at lovforslaget ikke har nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

10.2. Justering af hjemmelen om forretningsorden for Erhvervssygdomsudvalget (dissenser)

Revisionen består i, at der skal tilføjes ekstra oplysninger til det udtræk Arbejdsskadestyrelsen modtager. Der er ingen omkostninger forbundet med ændringen

Der er alene tale om en mindre administrativ ændring af offentlige systemer.

10.3. Indførelse af administrative bødeforelæg

De erhvervsmæssige konsekvenser for erhvervslivet afhænger af hvor mange administrative bødeforelæg, der udstedes. Det skønnes, at udgiften til bødeforelæg er 2,8 mio. kr.

10.4 Revision af bestemmelsen om automatisk underretning om visse kræftformer

Revisionen af bestemmelsen om automatisk underretning om visse kræftformer har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

10.5 Opkræve betaling for arbejde med at beregne differencekrav.

Det skønnes, at merudgiften for erhvervslivet ved opkrævning af betaling for beregning af differencekrav er ubetydelig.

11. De administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

12. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

13. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

14. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været sendt i høring hos Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation (AC), Ankestyrelsen, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, Arbejdsskade-foreningen AVS, Business Danmark, Danmarks Frie Fagfor-ening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Danske Advoka-ter, Danske Regioner, Dansk Industri, Datatilsynet, Den Ko-operative Arbejdsgiver og Interesseorganisation i Danmark, Den Kristelige Fagbevægelse, Det færøske Ulykkesforsik-ringsråd, Fagligt Fælles Forbund, Finanssektorens Arbejds-giverforening, Finanstilsynet, Foreningen af Statsforvalt-ningsjurister, Forsikring & Pension, Frederiksberg kommu-ne, Frie Funktionærer, Funktionærernes og Tjenestemændene Fællesråd (FTF), Grønlands Hjemmestyre, Håndværks-rådet, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, KL, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Københavns kommune, Landsforeningen af Arbejdsska-dede, Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatri-brugere (LAP), Landsforeningen for Arbejdsskadede (LFA), Lægeforeningen, Producentforeningen – The Danish Producers Association, Sammenslutningen af Landbrugets Ar-bejdsgiverorganisationer, Sundhedskartellet, Tandlægefor-eningen.

16. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>2012: Bødeforelæg: 1,4 mio. kr. Øvrige elementer: 0,0 kr. I alt: 1,4 mio. kr.</p> <p>2013 -2015 (årligt) Bødeforelæg: 2,8 mio. kr. Øvrige elementer: 0,0 mio. kr. I alt 2,8 mio. kr.</p>	<p>2012: Bødeforelæg: 1,4 mio. kr. Øvrige elementer: 0,0 mio. kr. I alt: 1,4 mio. kr.</p> <p>2013 -2015: (årligt) Bødeforelæg: 1,9 mio. kr. Øvrige elementer: 0,0 mio. kr. I alt: 1,9 mio. kr.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Flytter sagsbehandlingen vedrørende bødeforelæg i de ukomplicerede sager fra politiet til Arbejdsskadestyrelsen.	<p>Der skal udvikles et system i Arbejdsskadestyrelsen, der kan administrere sagsbehandlingen i forbindelse med bødeforelæg og opkrævning af bøderne.</p> <p>Der skal udarbejdes en procedure i Arbejdsskadestyrelsen for opkrævning af betalinger for opgørelse af differencekrav.</p> <p>Mindre administrativ ændring i udtrækket fra Sundhedsstyrelsen.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		<p>Bødeforelæg: 2,8 mio. kr. Øvrige elementer: 0,0 mio. kr. I alt: 2,8 mio. kr.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU - retten	Ingen EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 9)

Det foreslås at præcisere, at der i forretningsordenen Erhvervs sygdomsudvalget kan fastsættes regler om udvalgets indstillinger til Arbejdsskadestyrelsen og offentliggørelsen af disse.

Det er med forslaget tanken at kodificere den hidtidige praksis, hvor eventuelle dissenser i Erhvervs sygdomsudvalgets indstillinger til Arbejdsskadestyrelsen fremgår af selve indstillingen.

Det anføres, hvilke organisationer eller myndigheder, der har afgivet dissens, samt begrundelsen herfor. Navnene på de repræsentanter i Erhvervs sygdomsudvalget, der har afgivet indstillingen, og dissens, anføres ikke.

Dette fremgår ikke i dag af forretningsordenen for Erhvervs sygdomsudvalget, jf. bekendtgørelse 935 af 26. november 2003. Denne bekendtgørelse vil blive justeret som følge af lovforslaget.

Der henvises til punkt 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 34)

Det foreslås, at Arbejdsskadestyrelsen ud over de oplysninger om tilskadekomne og diagnose, som i dag modtages via den digitale underretning fra Sundhedsstyrelsen, tillige får oplysninger om, hvilket hospital og afdeling der har behandlet eller undersøgt tilskadekomne. Formålet er at sikre en hurtigere sagsbehandling af sagen efter arbejdsskadesikringsloven med henblik på at tilkende tilskadekomne erstatning eller godtgørelse i levende live.

Udvidelsen af underretningen er inden for rammerne af persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 4, da ændringen har til formål at sikre, at tilskadekomne får erstatning og godtgørelse (sikring af tilskadekomnes retskrav). Efter persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 4, kan der behandles oplysninger om bl.a. helbredsmæssige forhold uden samtykke fra den pågældende, når behandlingen er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.

Der henvises til punkt 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 48)

Det foreslås, at folkekirken får adgang til selvforsikring efter arbejdsskadesikringsloven på samme måde som offentlige arbejdsgivere i stat, regioner og kommuner. Det er alene muligt at være selvforsikret for risikoen for arbejdsulykker. Alle arbejdsgivere, herunder offentlige arbejdsgivere i stat, regioner og kommuner, har pligt til at tilslutte sig Arbejds markedets Erhvervs sygdomssikring mod risikoen for erhvervs sygdomme.

Forslaget indebærer, at folkekirken ikke længere har pligt til at tegne forsikring for de personer, der er ansat af for eksempel menighedsrådene. I dag er personalet i folkekirken, der er ansat af staten (biskopper og præster), omfattet af statens adgang til selvforsikring.

I det omfang, folkekirken benytter sig af adgangen til at være selvforsikret for så vidt angår arbejdsulykker, skal der oprettes en forsikringsenhed. Det forudsættes, at denne forsikringsenhed oprettes centralt i regi af Ministeriet for Ligestilling og Kirke. Herved samles behandlingen af alle sager om arbejdsulykker for folkekirkens personale samme sted.

Forsikringsenhedens opgaver er at modtage anmeldelser fra folkekirken og behandle disse anmeldelser på samme måde, som forsikringsselskaberne i dag behandler anmeldelser om arbejdsulykker. Forsikringsenheden får således mulighed for at tage stilling til visse krav efter lovens § 15 (krav om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler). Retsgrundlaget for denne sagsbehandling er bekendtgørelse nr. 998 af 20. oktober 2005 om forsikringsselskabernes og Arbejds markedets Erhvervs sygdomssikrings adgang til at behandle krav om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler m.v. efter lov om arbejdsskadesikring og bekendtgørelse nr. 999 af 20. oktober 2005 om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler efter lov om arbejdsskade.

Forsikringsenheden får samme pligt som forsikringsselskaberne til at sende visse anmeldelser videre til Arbejdsskadestyrelsen efter bekendtgørelse nr. 733 af 25. juni 2010 om anmeldelse af ulykker (som ændret ved bekendtgørelse nr. 1279 af 19. november 2010 om ændring af bekendtgørelse om anmeldelse af arbejdsulykker).

Der er efter arbejdsskadesikringsloven intet til hinder for, at Ministeriet for Ligestilling og Kirke kan overlade administrationen af forsikringsenhedens opgaver til en intern eller ekstern skadebehandlingsenhed. Det bemærkes, at det økonomiske ansvar for finansiering af ulykkerne ligger i Ministeriet for Ligestilling og Kirke.

Folkekirken bevarer de nuværende opgaver som arbejdsgiver. Det betyder bl.a., at folkekirken fortsat skal anmelde arbejdsulykkerne og medvirke ved sagsbehandlingen efter lovens almindelige regler herom.

De økonomiske konsekvenser af, at folkekirken overgår fra forsikring til selvforsikring beskrives nærmere i lovforslagets økonomiske bemærkninger.

Der henvises til punkt 5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 81)

Forslaget til § 81, stk. 2, er nyt, og forslaget til § 81, stk. 3, er en konsekvens heraf.

Efter § 81 i arbejdsskadesikringsloven kan Arbejdsskadestyrelsen afgive udtalelser om spørgsmål vedrørende personskade, der ikke er omfattet af loven. Bestemmelsen giver samtidig hjemmel til, at Arbejdsskadestyrelsen kan afgive

udtalelser efter § 10 i erstatningsansvarsloven. For disse udtalelser betales et beløb til Arbejdsskadestyrelsen.

Det foreslås i *stk.* 2, at bestemmelsen udvides til tillige at give hjemmel til at opgøre værdien af erstatning efter arbejdsskadesikringsloven til brug for beregning af krav på erstatning efter erstatningsansvarsloven (differenceerstatning). Samtidig foreslås det i *stk.* 3, at Arbejdsskadestyrelsen får hjemmel til at opkræve betaling for opgørelserne.

Der henvises til punkt 6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 82)

Forslaget er nyt og skal ses i sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 6, om administrative bødeforelæg.

Det foreslås, at der ved udmålingen af bødens størrelse kan lægges vægt på hvilken økonomisk gevinst arbejdsgiveren har opnået eller forsøgt opnået ved overtrædelsen af arbejdsskadesikringsloven ved for eksempel at undlade at tegne forsikring efter loven. Det foreslås, at bødeniveauet for overtrædelse af arbejdsskadesikringsloven hæves, således at bødestørrelsen som udgangspunkt er 5.000 kr. Anden gang er bødestørrelsen det dobbelte og ved flere forseelser kan bøden forhøjes yderligere. For tilsidesættelse af pligten til digital anmeldelse udgør bødestørrelsen dog 2.500 kr., hvis arbejdsgiveren i øvrigt har anmeldt skaden manuelt.

Fastsættelsen af bødestraffen i de konkrete sager om overtrædelse af arbejdsskadesikringsloven vil tillige bero på domstolenes vurdering i det enkelte tilfælde, og bødestørrelserne vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag er omstændigheder, der taler herfor, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens §§ 80-82.

Der henvises til punkt 7 i lovforslagets almindelige bemærkninger

Til nr. 7 (§ 82 a)

Bestemmelsen er ny.

Med forslaget til § 82 a foreslås det, at Arbejdsskadestyrelsen kan udstede administrative bødeforelæg for overtrædelse af § 82. Forslaget svarer med hensyn til indholdet og principperne i det væsentligste til bl.a. § 82 a i arbejdsmiljøloven og til § 832 i retsplejeloven.

Det er en forudsætning for at udstede administrative bødeforelæg, at den påståede overtrædelse er ukompliceret, klar og tilstrækkeligt dokumenteret, samt at modtageren af bøden er indforstået med, at sagen afgøres administrativt.

Har sagen ikke den fornødne ukomplicerede karakter til, at sagen er egnet til at blive afgjort med et administrativt bødeforelæg, foretages i stedet politianmeldelse som hidtil.

Det foreslås, at det bliver muligt at udstede administrative bødeforelæg ved følgende overtrædelser, jf. § 82 i arbejdsskadesikringsloven.

– En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at tegne forsikring eller tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervs-

sygdomssikring, jf. § 82, stk. 1. Arbejdsskadesikringen er en lovpligtig forsikring, der indebærer, at de arbejdsgivere, der beskæftiger personer, der er sikrede efter loven, har sikringspligt for disse personer. Sikringspligten opfyldes ved at tegne forsikring mod risikoen for arbejdsulykker i et forsikringsselskab og ved at tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring mod risikoen for erhvervs sygdomme. Der er tale om overtrædelser, der er objektivt konstaterbare. Det kræves således alene, at den manglende forsikring eller manglende tilslutning til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring dokumenteres. Dette kan klarlægges efter en enkel sagsbehandling.

- En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at holde forsikringen i kraft eller betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, jf. § 82, stk. 2. Arbejdsskadestyrelsen modtager årligt et større antal henvendelser fra forsikringsselskaberne om, at en arbejdsgiver ikke har vedligeholdt sin forsikring. Der kan være mange legitime årsager til, at en arbejdsgiver opsiges en arbejdsskadeforsikring. Der kan være tale om, at arbejdsgiveren er ophørt med at drive virksomhed eller ophørt med at have ansatte, der skal sikres efter loven. Dette kan klarlægges ved en enkel sagsbehandling, og i de situationer, hvor Arbejdsskadestyrelsen konstaterer, at arbejdsgiveren ikke har pligt til at have en forsikring, foretager styrelsen sig ikke yderligere. Viser det sig på den anden side, at arbejdsgiveren har sikringspligt, vil styrelsen fremover efter forslaget udfærdige et administrativt bødeforelæg.
- En sikringspligtig arbejdsgiver, der ikke rettidigt anmelder en indtruffet arbejdsskade eller ikke medvirker ved sagsoplysningen af en anmeldt arbejdsskade, jf. lovens kapitel 7. Arbejdsgiverne har pligt til at anmelde de arbejdsulykker, der indtræder på virksomheden, til det forsikringsselskab, hvor der er tegnet arbejdsulykkesforsikring. Forsikringsselskaberne foretager herefter en sagsbehandling i skadesagerne og skal sende visse sager videre til Arbejdsskadestyrelsen. Det gælder bl.a. de sager, hvor der bliver tale om erstatning eller godtgørelse. Arbejdsgiverne skal anmelde ulykkerne via Arbejdstilsynets og Arbejdsskadestyrelsens fælles anmeldelsessystem for arbejdsskader, EASY, medmindre arbejdsgiveren har fået dispensation fra pligten til at anmelde via EASY. Når der er anmeldt en arbejdsskade til Arbejdsskadestyrelsen, har arbejdsgiverne pligt til at medvirke ved sagsoplysningen. Der er ligeledes tale om overtrædelser, hvor det er enkelt at klarlægge sagens faktiske forløb, og hvor det derfor er ubetænkeligt at afslutte sagerne med et bødeforløb udstedt af Arbejdsskadestyrelsen. Det bemærkes, at der er tale om et yderst begrænset antal sager om manglende medvirken ved sagsoplysningen. I forbindelse med overgangen til digital anmeldelse via EASY, jf. lov nr. 1272 af 16. december 2009, er det blevet obligatorisk for arbejdsgiverne at anmelde via EASY, hvilket betyder, at arbejdsgiverne kan straffes med bøde for at tilsidesætte pligten til at anmelde digitalt via EASY.

Det foreslås, at arbejdsgiveren skal modtage et bødeforelæg med en skriftlig tilkendegivelse af overtrædelse i overensstemmelse med retsplejelovens regler om indholdet af et anklageskrift, jf. retsplejelovens § 832.

Da sager om administrative bødeforelæg er straffesager i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions forstand, skal behandlingen af disse sager ske med respekt af forbudet mod selvinkriminering, således som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har udledt af artikel 6 i konventionen.

Det indebærer blandt andet, at Arbejdsskadestyrelsen efter det tidspunkt, hvor styrelsen får en begrundet mistanke om, at der er begået en strafbar overtrædelse af arbejdsskadesikringsloven, ikke kan pålægge nogen at fremkomme med oplysninger herom, men skal orientere pågældende om retten til ikke at udtale sig, jf. § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Det foreslås samtidig i stk. 4, at Arbejdsskadestyrelsen får adgang til oplysninger om lønudbetalinger fra arbejdsgiveren i indkomstregisteret. Oplysninger om lønudbetalinger fra arbejdsgiveren i indkomstregisteret kan anvendes til at vurdere, hvorvidt der er tale om en pligt til at tegne forsikring og dermed, om der er begået en overtrædelse af arbejdsskadesikringsloven.

Det bemærkes, at Arbejdsskadestyrelsen i lovens § 37 i forvejen har adgang til oplysninger i indkomstregisteret om tilskadekomnes indtjening m.v., når der er tale om behandlingen af konkrete skadesager. § 37 giver ikke adgang til oplysninger i indkomstregisteret om arbejdsgiveren.

Vedtages bøden, bortfalder videre retsforfølgning.

Der henvises til punkt 8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1 og 2*, at loven træder i kraft den 1. juli 2012, dog således at de dele af loven, der giver mulighed for at realitetsbehandle fordringer på erstatning og godtgørelse ved erhvervs sygdomme efter arbejdsskadesikringsloven, uanset fordringen er forældet før 1. januar 2008, træder i kraft den 1. januar 2013.

Det foreslås i *stk. 3*, at muligheden for at realitetsbehandle fordringer på erstatning og godtgørelse ved erhvervs sygdomme efter arbejdsskadesikringsloven, uanset fordringen er forældet før 1. januar 2008, får virkning fra 1. januar 2011. Der henvises til punkt 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvoraf bl.a. fremgår, at loven følger op på aktstykke nr. 90 af 23. marts 2011, der har virkning fra denne dato samt tekstanmærkning nr. 139 på finansloven for 2012.

I aktstykket samt tekstanmærkningen er det forudsat, at det i 2011 og 2012 er Arbejdsskadestyrelsen, der udbetaler erstatning og godtgørelse i sager om krav, der er forældede før 1. januar 2008 m.v., og at Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring i 2012 og 2013 skal refundere Arbejdsskadestyrelsen de udbetalte beløb. Loven giver således i *stk. 4*

Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring hjemmel til i 2013 at opkræve bidrag hos arbejdsgiverne til finansiering af de beløb, som Arbejdsskadestyrelsen har udbetalt i 2011 og 2012.

Den retsstilling, der fremadrettet fra 1. januar 2013 tilvejebringes ved lovforslaget, er således allerede tilvejebragt ved aktstykket og tekstanmærkningerne for 2011 og 2012.

Aktstykket giver endvidere mulighed for at give erstatning og godtgørelse til efterladte efter tilskadekomne, der er afgået ved døden som følge af erhvervs sygdomme, der er anmeldt i perioden 1. januar 2011 til 12. maj 2011, jf. lov nr. 421 af 10. maj 2011.

Til § 3

Bestemmelsen er ny og udmønter formålet med lovforslaget for så vidt angår muligheden for at realitetsbehandle fordringer på erstatning og godtgørelse ved erhvervs sygdomme efter arbejdsskadesikringsloven, uanset fordringen er forældet før 1. januar 2008.

Det foreslås i *stk. 1* at give mulighed for at realitetsbehandle fordringer på erstatning og godtgørelse ved erhvervs sygdomme efter arbejdsskadesikringsloven, uanset fordringen er forældet før 1. januar 2008. Det indebærer, at arbejdsskadesikringsloven finder anvendelse på fordringer vedrørende erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervs sygdom, jf. 7, som er forældet i perioden før den 1. januar 2008. Det foreslås samtidig, at spørgsmålet om forældelse af fordringerne skal afgøres efter de regler, der gælder efter denne lovs ikrafttræden. Det indebærer, at spørgsmålet om forældelse skal afgøres efter reglerne i § 36 i arbejdsskadesikringsloven og forældelsesloven, uanset om fordringen på erstatning og godtgørelse ikke tidligere har været omfattet af arbejdsskadesikringsloven. Disse fordringer behandles således i deres helhed efter arbejdsskadesikringsloven, herunder reglerne i § 36, stk. 3-5.

Efter § 36, stk. 3, i arbejdsskadesikringsloven forældes fordringer på erstatning og godtgørelse ved erhvervs sygdomme efter en 5-årig forældelsesfrist. Den 5-årige forældelsesfrist regnes fra den dag, da fordringshaveren blev bekendt med fordringen og skyldneren, eller fra den dag, da fordringshaverens manglende kendskab hertil kan tilregnes denne som groft uagtsom. På arbejdsskadeområdet er der således et meget snævert anvendelsesområde for tilskadekomnes »burde viden« i sammenligning med den almindelige suspensionsregel i forældelseslovens § 3, stk. 2, idet kun manglende kendskab, der kan tilregnes fordringshaveren som groft uagtsomt, er omfattet.

Det foreslås i *stk. 2*, at det bliver muligt at genoptage sager, hvor der før 1. januar 2008 er truffet afgørelse om, at en anmeldt erhvervs sygdom ikke kan anerkendes på grund af forældelse. Er det tilfældet, behandles sagerne efter stk. 1 i denne lov ligeledes i deres helhed efter reglerne i arbejdsskadesikringsloven. Det gælder også i sager, der er anmeldt før 1. januar 2004, hvor arbejdsskadesikringsloven trådte i kraft.

Det foreslås i *stk. 3*, at den 5-årige forældelsesfrist efter § 36, stk. 3, i arbejdsskadesikringsloven regnes fra denne lovs ikrafttræden. *Stk. 3* omfatter både sager, der ikke tidligere har været anmeldt samt sager, der tidligere har være anmeldt, og nu søges genoptaget. Lovforslaget indebærer, at arbejdsskadesikringsloven finder anvendelse i alle sager om fordringer vedrørende erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervs sygdom, jf. § 7 i arbejdsskadesikringsloven, som er forældet i perioden før den 1. januar 2008.

Lovforslaget gælder dog ikke for fordringer på erstatning eller godtgørelse i sager, hvor der er tilkendt erstatning eller godtgørelse efter den særlige erstatningsordning, der er etableret ved tekstanmærkning nr. 129 på finansloven for 2009 ad § 17 Beskæftigelsesministeriet vedrørende visse ansatte fra det tidligere Grindstedværk. Dette lovforslag giver ikke mulighed for at yde erstatning og godtgørelse til den personkreds på ny.

Det foreslås derfor i *stk. 4*, at disse personer ikke er omfattet af dette lovforslag. Herved undgås sager, hvor der kan blive tale om dobbelterstatning. For så vidt angår sager, hvor der ved lovens ikrafttræden ikke er truffet afgørelse i Arbejdsskadestyrelsen foreslås, at de overgår de til behandling efter denne lov.

Der henvises til indledningen til lovforslagets almindelige bemærkninger samt til punkt 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 90. Bestemmelsen vedrører lovens territoriale afgrænsning.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 9. Beskæftigelsesministeren nedsætter et udvalg, som Arbejdsskadestyrelsen løbende skal forhandle med for at revidere, hvilke sygdomme der opfylder kravene for at blive optaget på den i § 7, stk. 1, nævnte fortegnelse.</p> <p><i>Stk.2.</i> Udvalget består af en formand og 8 andre medlemmer, der udnævnes for 3 år ad gangen.</p> <p><i>Stk.3.</i> Beskæftigelsesministeren udnævner udvalgets formand og medlemmer samt stedfortrædere for disse. Formanden udnævnes efter indstilling fra Arbejdsskadestyrelsen, 1 medlem efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen, 1 medlem efter indstilling fra Arbejdstilsynet, 1 medlem efter indstilling fra de offentlige arbejdsgivere, 1 medlem efter indstilling fra Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, 2 medlemmer efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening og 2 medlemmer efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark.</p> <p><i>Stk.4.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter udvalgets forretningsorden.</p> <p>§ 34. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at læger og tandlæger skal anmelde såvel klare som formodede tilfælde af erhvervs sygdomme, som de pågældende gennem deres erhverv bliver bekendt med, til Arbejdsskadestyrelsen og Arbejdstilsynet.</p> <p><i>Stk.2.</i> Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at oplysninger efter stk. 1 skal anmeldes digitalt, og at kommunikation mellem Arbejdsskadestyrelsen og lægen eller tandlægen i forbindelse hermed skal foregå digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at Arbejdsskadestyrelsen kan undtage læger og tandlæger fra digital anmeldelse</p>	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 610 af 14. juni 2011 foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 9, <i>stk. 4</i>, indsættes efter »forretningsorden«: »herunder regler om udvalgets indstillinger og offentliggørelse heraf«.</p> <p>2. I § 34, <i>stk. 5, 2. pkt.</i>, indsættes efter »diagnoser«: »og oplysninger«.</p>

og digital kommunikation, når ganske særlige omstændigheder taler for det.

Stk.3. Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse om dispensation ved anmeldelser af erhvervssygdomme, uanset om de er sendt til Arbejdsskadestyrelsen eller til Arbejdstilsynet.

Stk.4. Arbejdsskadestyrelsen behandler modtagne anmeldelser om erhvervssygdomme, uanset om kravet om digital anmeldelse i regler fastsat i medfør af stk. 2 er opfyldt.

Stk.5. Arbejdsskadestyrelsen skal underrettes af Sundhedsstyrelsen om anmeldelser af særlige kræftdiagnoser, hvor sygdommen må formodes at være erhvervsbetinget kræft. Direktøren for Arbejdsskadestyrelsen fastsætter regler om underretningen, herunder hvilke diagnoser der er omfattet af underretningen. Det kan ved disse bestemmelser fastsættes, at underretningen kan ske elektronisk og uden samtykke fra den, som underretningen vedrører.

§ 48. Enhver arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer som nævnt i § 2, har sikringspligt efter loven for disse personer, jf. dog stk. 3, 5 og 6.

Stk.2. Selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller kan sikre egen person efter loven.

Stk.3. Reder for et skib, som er indført eller skal indføres i Det Danske Skibsregister eller Dansk Internationalt Skibsregister, har sikringspligt for enhver person omfattet af § 2, der er antaget til efter skibsførerens anvisninger at udføre arbejde om bord på skibet. Dette gælder, uanset om den pågældende er ansat eller aflønnet af andre end rederen, og uanset om arbejdet vedrører andet end skibets drift.

Stk.4. Arbejdsgiveren som nævnt i stk. 1 og 3 opfylder sin sikringspligt ved at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 50, og tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring mod følgerne af erhvervssygdomme, jf. § 55. Selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, jf. stk. 2, sikrer egen person ved at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 50, og tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring mod følgerne af erhvervssygdomme, jf. § 55.

3. I § 48, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »Staten,«: »folkekirken,«.

Stk.5. Staten, regionerne og kommunerne har ikke pligt til at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 50. Det samme gælder civillisten.

Stk.6. Sikringspligten omfatter ikke medhjælp under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, hvis den samlede beskæftigelse herved ikke overstiger 400 timer i et kalenderår. Udgifter ved arbejdsulykker, der overgår sådan medhjælp, betales forskudsvis af Arbejdsskadestyrelsen og fordeles for hvert kalenderår på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsskadeforsikringer. Arbejdsskadestyrelsen fastsætter i samarbejde med Finanstilsynet nærmere regler for denne fordeling. Udgifter ved erhvervssygdomme, der overgår sådan medhjælp, betales af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Det samme gælder udgifter til erhvervssygdomme, der overgår sikrede personer, som ikke er omfattet af lov om Arbejdsmarkedets Tilægspension. Arbejdsskadestyrelsen underretter Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om branchetilhørsforhold under hensyn til arten af påvirkningerne, intensiteten og den tidsmæssige udstrækning heraf. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henfører herefter udgifterne til en branche.

§ 81. Efter anmodning kan Arbejdsskadestyrelsen under anvendelse af denne lovs bestemmelser i øvrigt afgive udtalelser om spørgsmål vedrørende personskade, der ikke er omfattet af loven. Styrelsen kan tillige afgive udtalelser efter § 10 i lov om erstatningsansvar.

Stk.2. For sådanne udtalelser betales et beløb, der fastsættes af Arbejdsskadestyrelsens direktør.

§ 82. En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at tegne forsikring eller tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, straffes med bøde.

Stk.2. En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at holde forsikringen i kraft eller betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, straffes med bøde.

Stk.3. En sikringspligtig arbejdsgiver, der ikke rettidigt anmelder en indtruffet arbejdsskade eller ikke medvirker ved sagsoplysningen af en anmeldt arbejdsskade, jf. kapitel 7, straffes med bøde.

4. § 81, stk. 2, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Efter anmodning kan Arbejdsskadestyrelsen opgøre værdien af erstatning efter denne lov til brug for beregning af krav på erstatning efter erstatningsansvarsloven.«

Stk. 3. For udtalelser efter stk. 1 samt opgørelser efter stk. 2 betales et beløb, der fastsættes af Arbejdsskadestyrelsens direktør.«

5. I § 82 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Der kan ved udmåling af straffen for overtrædelse af stk. 1-3 lægges vægt på, hvilke økonomiske gevinster der er opnået eller forsøgt opnået ved den pågældende overtrædelse.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

Stk.4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 82. En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at tegne forsikring eller tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, straffes med bøde.

Stk.2. En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at holde forsikringen i kraft eller betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, straffes med bøde.

Stk.3. En sikringspligtig arbejdsgiver, der ikke rettidigt anmelder en indtruffet arbejdsskade eller ikke medvirker ved sagsoplysningen af en anmeldt arbejdsskade, jf. kapitel 7, straffes med bøde.

Stk.4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

6. Efter § 82 indsættes:

»§ 82 a. Arbejdsskadestyrelsen kan ved overtrædelse af § 82 i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist, at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter stk. 1.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Arbejdsskadestyrelsen kan få adgang til oplysninger om lønudbetalinger i indkomstregisteret fra arbejdsgivere, der er nødvendige til brug for behandlingen af sager efter stk. 1.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2012, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 3 træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 3. Lovens § 3 finder anvendelse på fordringer, der anmeldes den 1. januar 2011 eller senere samt for skader, hvor der anmodes om genoptagelse den 1. januar 2013 eller senere. Udgifter i disse sager finansieres i 2011 og 2012 af Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring godtgør Arbejdsskadestyrelsens udgifter vedrørende fordringer, der er anmeldt i 2011 og 2012 samt omfattet af lovens § 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring godtgør endvidere Arbejdsskadestyrelsens udgifter i 2011 og 2012 til erstatning og godtgørelse til efterladte efter tilskadekomne, der er afgået ved døden som følge af erhvervssygdomme, der er anmeldt i perioden 1. januar 2011 til 12. maj 2011. Erstatningen og godtgørelsen til de efterladte efter 2. pkt. udgør det beløb, som tilskadekomne ville have været berettiget til i levende live. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan i 2012 og 2013 opkræve bidrag fra arbejdsgiverne, jf. 55 i arbejdsska-

desikringsloven, der skyldes udgifter efter denne lov i 2011 og 2012.

Stk. 4. Lovens § 1, nr. 1, finder alene anvendelse i sager, der behandles i Erhvervssygdomsudvalget efter lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Lovens § 1, nr. 2, finder alene anvendelse i sager, hvor Arbejdsskadestyrelsen modtager underretningen efter § 34, stk. 5, i arbejdsskadesikringsloven fra Sundhedsstyrelsen efter lovens ikrafttræden.

Stk. 6. Lovens § 1, nr. 5, finder alene anvendelse i sager, hvor Arbejdsskadestyrelsen modtager anmodningen efter lovens ikrafttræden.

Stk. 7. Lovens § 1, nr. 6 og 7, finder alene anvendelse i sager, hvor overtrædelsen er begået efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Stk. 1. Arbejdsskadesikringsloven finder anvendelse på fordringer vedrørende erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervssygdom, jf. § 7 i arbejdsskadesikringsloven, som er forældet før den 1. januar 2008, således at spørgsmålet om forældelse skal afgøres efter de regler, der gælder efter denne lovs ikrafttræden, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Har Arbejdsskadestyrelsen før den 1. januar 2008 meddelt, at en anmeldt erhvervssygdom ikke kan anerkendes på grund af forældelse, kan sagen genoptages, selv om der er forløbet mere end 5 år fra Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.

Stk. 3. For fordringer omfattet af stk. 1 og 2 regnes fristen i arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 3, tidligst fra denne lovs ikrafttræden.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 gælder ikke for tilskadekomne, der er tilkendt erstatning og godtgørelse efter tekstanmærkning nr. 129 til finansloven for 2009 ad 17.23.01 og 17.23.11.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§ 90. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland